

KRASOMOWSKI (1) ai

G pl krasom(o)wskich.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Przymiotnik od „krasomowca” lub „krasomowa” ‘piękny sposób mowienia’; oratorius, rhetoricus Cn:

Wyrażenie: »szkoły i ustawy krasomowskie« = zasady, reguły retoryki: Nie służy świętym rzecz wedle szkół y wstaw królomowfkich wczyniona. SkarŻyw 206.

Synonim: oratorski.

Cf **KRASOMOWNY**

MB